

Egérlegény

A Kalahári sivár sivatagnak a széle a jó, ahol két kicsi busman egér látta egy kút fenekét.
Mert az egér nem látta az éjben, a sűrű sötétben a kútnak a csúf peremét.

Ment a szegény egér legény
Már a réten át,
Keresve jó barátai
Bamba táborát.

Szürke fűben lüktetőn
Az éji szellő szállt.
Sajt nélkül a kicsi gyomra
Jaj de nagyon fájt.

Zebra szandál törte fel
A gyöngé tagjait,
Mégis ment, és szorította
Össze fogait.

Lót-fut két rúd réten át,
És nem látja a kútkávét.
Beleesik, jaj és most:
Egeret a kútvíz mos.

Aggodalom futott át
Az egértáboron.
Éj ereszkedett alá,
S lett a rét korom.

Szenvedett szegény szülő,
Az egér Nagyanyó:
Merre tévedt most a hőn
Szeretett cincogó?

Mert a szegény egérlegény
Nem talált haza,
Pedig már a múlté volt
Egy harmad éjszaka.

Sűrű volt az éj, amelyben
Macska lába járt,
Így a tábor nem kereste
Elveszett fiát.

Gyáva volt a szürke farkú
Sajtfogyasztó mindahány,
Így maradhatott a múlt
Előttük végleg egy talány.

Hajnalban keresni már
Hiába mentek ők,
Addigra már elnyelte
Szegényt a kútgödör.

Sikamlós volt a kút fala,
Fel senki ott nem juthatott
Át egy teljes éjszakát
Egerünk sem úszhatott.

Erejéből – amíg bírta –
Segítségért kiabált,
De kút hideg vizében
Gyöngé lába görcsbe állt.

Tíz egerből kilenc bizony
Nem találta meg.
Egy azonban, véletlenül
Pont utána ment.

Szerencséje neki sem volt
Semmivel se több,
Pedig már csak pár lépéssel
Volt a kút előtt.

A fű, a hosszú, harmatos
A kútra ráborult,
S hirtelen nagy csobbanással
Ő is vízbe hullt.

Úszni mivel nem tudott,
Így beléje fulladott.
Sírhelyet az egereknek
Így aztán a kút adott.

GESZTES ÁKOS